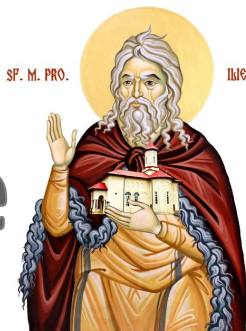

Speranța

Sfântului Ilie

Foaie săptămânală a Parohiei Sf. Ilie cartier
Speranța din Piatra-Neamț

Învierea Domnului (Sfintele Paști)

Sărbătorim Învierea Domnului timp de trei zile. A doua zi, luni, se adaugă Sfântul Mare Mucenic Gheorghe Purtătorul de Biruință. Patimile lui nu s-au suprapus peste ale Mântuitorului, în Săptămâna Mare, așa că îl cinstim acum. Pentru când lumina pâlpâie în viețile noastre, primim darul Maicii Domnului: Izvorul Tămăduirii. Pentru rugăciunile ei și ale tuturor sfinților, harul curățitor și tămăduitor al Domnului se revarsă iar în viețile noastre, prin semnul văzut al apei sfințite.

Învierea Domnului aduce moartea la stadiul de treaptă, ușă, prin care toți suntem datori să trecem, dar nu ne mai speriem, nu ne mai întrebăm ce ne așteaptă dincolo. Despărțirea de trup rămâne pentru că și Hristos a primit de la oameni moarte pe Cruce, dar și pentru că oamenilor, în răutatea lor, le este mai de folos să aștepte dincolo Învierea de obște, la sfârșitul lumii, decât să progreseze în rău sau să lânzezească între bine și rău pe pământ. Când rânduiala, iconomia lui Dumnezeu cu toți oamenii care au trăit, trăiesc

și vor trăi se va împlini, cerul și pământul, Raiul și Iadul, vor fi iar în unitate, continuitate și transparență unele față de altele. Între timp, fiecare moare prin păcat și învie prin har, având parte de Rai și Iad aici și dincolo.

De fapt, ca să gândim cum ne-a creat și ne vede însuși Dumnezeu, toți oamenii există, dar nu toți trăiesc. Nu poți să nu mai exiști, să intri în neființă, poți doar să-ți bați joc de viața asta, chiar și de cealaltă, dar nu și de ce se întâmplă după Învierea de obște, după Judecata de Apoi. Trăiești când gândești, simți și te porți bine, creștinește, mori când nu. Cu cât trăiești mai mult și mori mai puțin, cu atât simți cu adevărat că ești viu și ești unit cu Dumnezeu cel Viu, cu viața Sa cea slăvită și fericită, plină de har și adevăr, libertate și bunătate. Cu cât te curățești mai bine, mai profund, cu atât știi că dincolo va fi chiar mai bine și nu mai ai emoții cu privire la moarte, doar că te străduiești să lași în urmă toate bune și rele în ordine. Ar trebui să ne lipim de Biserică și de duhovnici pricepuți, ca să fim siguri că ajungem unde trebuie.

În Rai slăvești pe Dumnezeu, ești fericit, ajuți pe cei de pe pământ și din Iad, căci Biserica e una, în cer și pe pământ. Dacă lași în viața ta lucruri rele nevindecate și neispășite, pe care le-ai lăsat să te înrobescă, sau doar așa, să te murdărească nițel, ajungi în Iad, unde se va vădi cât bine ai în tine și cât rău. Acolo aștepti cu diavoli Învierea,

nădăjduind în ajutorul și dragostea celor vii, prin Hristos și prin Biserică. Intensitatea experienței iadului va face ca în sufletele oamenilor să se aleagă clar bunătatea și răutatea dintr-înșii, de dorit fiind ca cea din urmă să ardă și să cadă. Sunt și care în iad găsesc puterea să se creadă mai grozavi decât alții, când îi văd chinându-se mai mult ca ei.

La Judecata de Apoi, diavolii și păcătoșii irecuperabili vor fi adunați într-o zonă separată, numită în Apocalipsă marea de foc, unde îngerii îi vor păzi să rămână închiși în propria răutate și nefericire. Cei buni, în funcție și cât de mult s-au pregătit în viață, se bucură de unirea cu Dumnezeu și cu îngerii. Se pare că cei în care există mult bine, dar și destul rău, care nu s-au separat nici după petrecerea în iad, vor scăpa de compania diavolilor, însă vor avea parte de prea puțină mângâiere, trăind departe de lumina lui Dumnezeu.

La Înviere toți vom fi ca Mântuitorul după Înviere, doar că trupurile vor fi spiritualizate, în bine sau în rău, după starea lor de virtute sau de păcat. Nu vor exista boli, doar urâtenia păcatelor, iar oamenii se vor recunoaște între ei. Fermentul vieții veșnice pe care începem a o trăi de aici este Sf. Împărtășanie, al cărei efect se activează cu ajutorul harului și al străduinței noastre de a gândi și făptui binele.

Sf. Mare Mucenic Gheorghe a fost grec de neam, dar a pătimit în Țara Sfântă la anul 303. A renunțat la avere și la

rangul militar, a suferit și a săvârșit multe minuni, ajutând până astăzi celor care i se închină cu credință.

Sărbătoarea **Izvorul Tămăduirii** ne-o înfățișează pe Maica Domnului drept izvor al tămăduirilor, nu doar prin izvorul aflat până astăzi în Biserica din Vlaherne—Istanbul, ci prin toate izvoarele făcătoare de minuni ale Ortodoxiei și prin fiecare picătură de agheasmă numită "mică", sfințită prin harul Duhului Sfânt și lucrătoare prin rugăciunile Maicii Sfinte, cu puterea Sfintei Cruci și pentru mijlocirile tuturor sfinților pomeniți la slujbă.

Tot **vineri în Săptămâna luminată săvârșim Sf. Maslu**, seara de la ora 18.00. Sâmbătă facem vecernie și reîncepem să mărturisim. Cei care din diferite motive nu au reușit să se împărtășească la Paști, să postească doar sâmbătă și să vină la mărturisit, ca apoi să se împărtășească în Duminica Tomii.

În Săptămâna Luminată nu se citește la Psaltire, nu se rostește Psalmul 50. De la Paște până la Pogorârea Sf. Duh, nu îngenunchem în Sf. Biserică. Acasă, începând cu Duminica Tomii, reîncepem să îngenunchem, să facem metanii și închinăciuni, să citim psalmi.

S-au adunat 8500 lei pentru candelabru. Datorăm 1680 lei la gaz, dar cu scadența la 20 mai. Mulțumim celor care s-au rugat împreună cu noi, respirăm ușurați datorită unei donații mai mari venită din străinătate.